

अनुनासिकान्तम् अङ्गम्

सर्वदा सन्धिकार्यात् पूर्वं चिन्तनीयम् अङ्गकार्यप्रसङ्गे | अतः प्रथमतया अङ्गं कीदृशम् ? अङ्गं ग्रह्यादि, वच्यादि, अनुदित्, अनुनासिकान्तम् च | चतुर्षु अङ्गं अन्यतमं चेत्, विशिष्टम् अङ्गकार्यम् अपेक्षितम् |

अनुनासिकान्तम् अङ्गं चेत्, कित्ङित्-प्रत्यये परे चत्वारि सूत्राणि—

१) अनुदात्तोपदेशवनतितनोत्यादीनामनुनासिकलोपो झलि किङिति (६.४.३७) = वन्-धातोः, अनुनासिकान्त-अनुदात्तोपदेश-धातोः, अनुनासिकान्त-तनादि-धातोः अनुनासिकस्य लोपो भवति झलादि-किङित्-प्रत्यये परे | पञ्चदश धातवः |

२) जनसनखनां सञ्झलोः (६.४.४२) = जन्, सन्, खन् एषां धातूनां नकारस्य स्थाने आकारादेशो भवति झलादि-सन्-प्रत्यये परे झलादि-किङित्-प्रत्यये परे च | त्रयः धातवः |

३) अनुनासिकस्य क्विझलोः किङिति (६.४.१५) = अनुनासिकान्ताङ्गस्य उपधायाः दीघदेशो भवति क्वि च झलादि-किङित्-प्रत्यये परे | अवशिष्ट-धातवः |

४) गमहनजनखनघसां लोपः किङित्यनङि (६.४.९८) = अजादि-किङित्-प्रत्यये परे गम्, हन्, जन्, खन्, घस् एषां धातूनाम् उपधायाः लोपो भवति | पञ्च धातवः |

मकारान्तानां पदत्वे सति, म्-स्थाने नकारः—

मो नो धातोः (८.२.६४) = मकारान्तस्य धातोः पदस्य नकारादेशो भवति | येन विधिस्तदन्तस्य (१.१.७२) इत्यस्य साहाय्येन मः धातोः इत्यनेन मकारान्तस्य धातोः इत्यस्यापि ग्रहणम् | अलोऽन्त्यस्य (१.१.५२) इत्यस्य साहाय्येन नकारादेशः पूर्णतया धातोः स्थाने न, अपि तु अन्तिमस्य मकारस्य | मः षष्ठ्यन्तं, नः प्रथमान्तं, धातोः षष्ठ्यन्तं, त्रिपदमिदं सूत्रम् | स्कोः संयोगाद्योरन्ते च (८.२.२९) इत्यस्मात् अन्ते इत्यस्य अनुवृत्तिः | पदस्य (८.१.१६) इत्यस्य अधिकारः | अनुवृत्ति-सहितसूत्रम्— मः धातोः पदस्य अन्ते नः |

मकारान्तानां अपदत्वे सति, म्-स्थाने नकारः—

म्बोश्च (८.२.६५) = मकारान्तधातोः धात्वन्त-मकारस्य स्थाने नकारादेशो भवति मकारे वकारे च परे | येन विधिस्तदन्तस्य (१.१.७२) इत्यस्य साहाय्येन मः धातोः इत्यनेन मकारान्तस्य धातोः इत्यस्यापि ग्रहणम् | अलोऽन्त्यस्य (१.१.५२) इत्यस्य साहाय्येन नकारादेशः पूर्णतया धातोः स्थाने न, अपि तु अन्तिमस्य मकारस्य | म् च व् च म्बौ, तयोः म्बोः सप्तम्यन्तं, च अव्ययपदं, द्विपदमिदं सूत्रम् | मो नो धातोः (८.२.६४) इत्यस्य पूर्णतया अनुवृत्तिः | अनुवृत्ति-सहितसूत्रम्— मः धातोः नः म्बोश्च |

अनुदात्तोपदेशवनतितनोत्यादीनामनुनासिकलोपो झलि किङिति (६.४.३७) = वन्-धातोः, अनुनासिकान्त-अनुदात्तोपदेश-धातोः, अनुनासिकान्त-तनादि-धातोः अनुनासिकस्य लोपो भवति झलादि-किङित्-प्रत्यये परे | अनुदात्तः उपदेशे येषां ते, अनुदात्तोपदेशाः

बहुव्रीहिः | तनोतिः आदिः येषां ते, तनोत्यादयः बहुव्रीहिः | अनुदात्तोपदेशाश्च वनतिश्च तनोत्यादयश्च तेषामितरेतरद्वन्द्वः
 अनुदात्तोपदेशवनतितनोत्यादयः, तेषाम् अनुदात्तोपदेशवनतितनोत्यादीनाम् | क् च ङ् तयोरितरेतरद्वन्द्वः कडौ, तौ इतौ यस्य तत् किङित्,
 तस्मिन् किङिति | अनुदात्तोपदेशवनतितनोत्यादीनां षष्ठ्यन्तम्, अनुनासिक इति लुप्तकं पदं, लोपः प्रथमान्तं, झलि सप्तम्यन्तं, किङिति
 सप्तम्यन्तम्, अनेकपदमिदं सूत्रम् | **अङ्गस्य** (६.४.१) इत्यस्य अधिकारः | **येन विधिस्तदन्तस्य** (१.१.७२) इत्यनेन तादृशम् अङ्गं यस्य
 अन्ते अनुनासिकवर्णः अस्ति (वनतिं विहाय 'अनुनासिक' इति पदं सर्वेषां विशेषणम्); **अलोऽन्त्यस्य** (१.१.५२) इत्यनेन अन्ते स्थितस्य
 अनुनासिकवर्णस्य लोपः; **यस्मिन् विधिस्तदादावल्ग्रहणे** (१.१.७२, वार्तिकम् २९) इत्यनेन **झलि किङिति** इत्युक्तौ झलादौ किङिति
 (तादृशप्रत्ययः यस्य आदौ झल् स्यात्) | अनुवृत्ति-सहितसूत्रम्— **अनुनासिक-अनुदात्तोपदेशवनतितनोत्यादीनाम् अङ्गस्य लोपः
 झलि किङिति** |

अनेन आहत्य पञ्चदश धातवः निर्दिष्टाः | वन् धातुः (भ्वादिगणे), अनुनासिकान्त-अनुदात्तोपदेश-धातवः (यम्, रम्, नम्, गम्, हन्, मन्),
 अनुनासिकान्त-तनादि-धातवः (तनु, क्षिणु, क्षणु, ऋणु, तृणु, घृणु, वनु, मनु) | एषु धातुषु मन्-धातुः दिवादिगणे अस्ति; हन्-धातुः
 अदादिगणे अस्ति; अष्ट धातवः तनादिगणे सन्ति; अवशिष्टाः भ्वादौ एव | एषां धातूनां अन्ते स्थितस्य अनुनासिकस्य लोपो भवति झलादि-
 कित्ङित्-प्रत्यये परे |

जनसनखनां सञ्झलोः (६.४.४२) = जन्, सन्, खन् एषां धातूनां नकारस्य स्थाने आकारादेशो भवति झलादि-सन्-प्रत्यये परे
 झलादि-कित्ङित्-प्रत्यये परे च | **अलोऽन्त्यस्य** (१.१.५२) इत्यस्य साहाय्येन आकारादेशः पूर्णतया धातोः स्थाने न, अपि तु
 अन्तिमस्य नकारस्य | जनश्च सनश्च खन् च तेषामितरेतरद्वन्द्वः जनसनखनः, तेषां जनसनखनाम् | सन् च झल् च तयोरितरेतरद्वन्द्वः
 सञ्झलौ, तयोः सञ्झलोः | जनसनखनां षष्ठ्यन्तं, सञ्झलोः सप्तम्यन्तं, द्विपदमिदं सूत्रम् | **विड्वनोरनुनासिकस्यात्** (६.४.४१)
 इत्यस्मात् **आत्** इत्यस्य अनुवृत्तिः, **अनुदात्तोपदेशवनतितनोत्यादीनामनुनासिकलोपो झलि किङिति** (६.४.३७) इत्यस्मात् **झलि,
 किङिति** इत्यनयोः अनुवृत्तिः | **झलि** इति अनुवृत्तिः **सन्** इत्यस्य विशेषणम्; अनेन यत्र सनि इडागमो भवति, तत्र सन् झलादिः नास्ति अतः
 नकारस्य आत्वं न भवति | सूत्रे स्थितं 'झलि' तु **किङिति** इत्यस्य विशेषणम् | **अङ्गस्य** (६.४.१) इत्यस्य अधिकारः | अनुवृत्ति-
 सहितसूत्रम्— **जनसनखनाम् अङ्गानाम् आत् झलि सञ्झलोः किङिति** |

अनुनासिकस्य क्विझलोः किङिति (६.४.१५) = अनुनासिकान्ताङ्गस्य उपधायाः दीर्घादेशो भवति क्वि च झलादि कित्ङित्-प्रत्यये परे
 | क्विश्च झल् तयोरितरेतरद्वन्द्वः क्विझलौ, तयोः क्विझलोः | क् च ङ् तयोरितरेतरद्वन्द्वः कडौ, तौ इतौ यस्य तत् किङित्, तस्मिन् किङिति
 | अनुनासिकस्य षष्ठ्यन्तं, क्विझलोः सप्तम्यन्तं, किङिति च सप्तम्यन्तं, त्रिपदमिदं सूत्रम् | **नोपधायाः** (६.४.७) इत्यस्मात् **उपधायाः**
 इत्यस्य अनुवृत्तिः | **द्विलोपे पूर्वस्य दीर्घोऽणः** (६.३.१११) इत्यस्मात् **दीर्घः** इत्यस्य अनुवृत्तिः | **अङ्गस्य** (६.४.१) इत्यस्य अधिकारः |
येन विधिस्तदन्तस्य (१.१.७२) इत्यनेन तादृशम् अङ्गं यस्य अन्ते अनुनासिकवर्णः अस्ति; **यस्मिन् विधिस्तदादावल्ग्रहणे** (१.१.७२,
 वार्तिकम् २९) इत्यनेन **क्विझलोः किङिति** इत्युक्तौ क्वि + झलादौ किङिति (तादृशप्रत्ययः यस्य आदौ झल् स्यात्) | अनुवृत्ति-
 सहितसूत्रम्— **अनुनासिकस्य अङ्गस्य उपधायाः दीर्घः क्विझलोः किङिति** |

गमहनजनखनघसां लोपः किङित्यनङि (६.४.९८) = अजादि-कित्ङित्-प्रत्यये परे गम्, हन्, जन्, खन्, घस् एषां धातूनाम् उपधायाः
 लोपो भवति (परन्तु अङ्-प्रत्ययः चेत् लोपः न भवति) | गमश्च हनश्च जनश्च खनश्च घस् च तेषामितरेतरद्वन्द्वो गमहनजनखनघसः, तेषां
 गमहनजनखनघसाम् | क् च ङ् च कडौ, कडौ इतौ यस्य सः किङित्, तस्मिन् किङिति | न अङ् अनङ्, तस्मिन् अनङि | गमहनजनखनघसां
 षष्ठ्यन्तं, लोपः प्रथमान्तं, किङिति सप्तम्यन्तम्, अनङि सप्तम्यन्तम् अनेकपदमिदं सूत्रम् | **अचि श्नुधातुभ्रुवां य्वोरियङुवडौ** (६.४.७७)
 इत्यस्मात् **अचि** इत्यस्य अनुवृत्तिः; **ऊदुपधाया गोहः** (६.४.८९) इत्यस्मात् **उपधायाः** इत्यस्य अनुवृत्तिः | **अङ्गस्य** (६.४.१) इत्यस्य

अधिकारः | अनुवृत्ति-सहितसूत्रम्— गमहनजनखनघसाम् अङ्गानाम् उपधायाः लोपः अनङि अचि क्ङिति |

नाभ्यस्तस्याचि पिति सार्वधातुके (७.३.८७) = अजादि-पित्-सार्वधातुकप्रत्यये परे अभ्यस्तस्य लघूपधगुणः न भवति | न अव्ययपदम्, अभ्यस्तस्य षष्ठ्यन्तम्, अचि सप्तम्यन्तं, पिति सप्तम्यन्तं, सार्वधातुके सप्तम्यन्तम्, अनेकपदमिदं सूत्रम् | पुगन्तलघूपधस्य च (७.३.८६) इत्यस्मात् लघूपधस्य इत्यस्य अनुवृत्तिः, मिदेर्गुणः (७.३.८२) इत्यस्मात् गुणः इत्यस्य अनुवृत्तिः | अङ्गस्य (६.४.१) इत्यस्य अधिकारः | अनुवृत्ति-सहितसूत्रम्— अचि पिति सार्वधातुके, अभ्यस्तस्य अङ्गस्य लघूपधस्य गुणः न |

हो हन्तेर्जिन्नेषु (७.३.५४) = हन्-धातोः हकारस्य स्थाने कवगादिशो भवति ङिति णिति प्रत्यये परे, नकारे परे च | स्थानेऽन्तरतमः (१.१.५०) इत्यनेन कवर्गे घकारः आदिष्टो भवति | ज् च ण् च ज्ञौ इतरेतरद्वन्द्वः, तौ इतौ ययोस्तौ ङितौ, बहुव्रीहिः | ङितौ च नश्च तेषामितरेतरद्वन्द्वो ङिन्नाः, तेषु ङिन्नेषु | इक्श्चित्पौ धातुनिर्देशे इति वक्तव्यम् इति वार्तिकेन (३.३.१०८, वार्तिकम्), धातुनिर्देशे हन् धातोः हन्ति, षष्ठीविभक्तौ हन्तेः | हः षष्ठ्यन्तं, हन्तेः षष्ठ्यन्तं, ङिन्नेषु सप्तम्यन्तं, त्रिपदमिदं सूत्रम् | चजोः कु घिण्यतोः (७.३.५२) इत्यस्मात् कुः इत्यस्य अनुवृत्तिः | अङ्गस्य (६.४.१) इत्यस्य अधिकारः | अनुवृत्ति-सहितसूत्रम्— हन्तेः अङ्गस्य हः कु ङिन्नेषु |

लट्-लकारः

ति/ईति तः अति

सि/ईषि थः थ

मि/ईमि वः मः

लोट्-लकारः

तु/ईतु/तात् ताम् अतु

हि/तात् तम् त

आनि आव आम

लङ्-लकारः

त्/ईत् ताम् उः

स्(ः)/ईः तम् त

अम् व म

विधिलिङ्-लकारः

यात् याताम् युः

याः यातम् यात

याम् याव याम

धातवः

गम् → जङ्गम् [यङ्लुकि]

क्षिणु हिंसायाम् → क्षिण् → चेक्षिण् [यङ्लुकि]

खनु अवदारणे → खन् → चङ्खन् [यङ्लुकि]

जन् → जञ्जन् [यङ्लुकि]

हन् हिंसागत्योः → जङ्घन् [यङ्लुकि]

तन् → तन्तन् [यङ्लुकि]

Swarup – October 2015